

Med skeppsredare John Leonards bortgång fick en mångskiftande bana sin avslutning. Långt stillsammare än han själv eller någon annan tänkt sig. Hans positiva, aktiva och äventyrslystna sinne predestinerade honom till ett liv i frihet, där han kunde bryta sig en bana efter riktlinjer som passade honom själv, även om det ibland inte passade andra. Han seglade både för och bakom masten över alla världens hav. Ibland tog han iland och bodde ett slag, ibland i New York och ibland i San Fransisco och ibland fiskade han lax i Alaska och tjänade naturligtvis pengar, det var också en av hans sedvänjor att så skulle ske - och så reste han åter hem till Sverige för styrmans- och sjökaptensexamens skull och så åter ut på sjön. Det blev hårda tag och John Leonard var aldrig rädd varken för att ta eller ge igen. Och så tyckte han till slut att han skulle slå sig till ro. Det var inte lätt att där finna den rätta melodin. Det var inget annat att välja på än sjöfartsrederier. Det blev en hel del sådana. Stillheten och eftertanken inställde sig emellertid så småningom. Även det högsta mått av verksamhetslust och vitalitet når fram till sina ofrånkomliga gränsmärken. Och så blev John Leonard äntligen stilla. Och det gick upp för honom liksom det skett för många andra att "kan hända är det ändå något bortom bergen, bortom blommorna och sången ..."